

ČÍNSKÝ PREZIDENT VYJÁDŘIL ZÁSADNÍ NESOUHLAS SE ZÁPADNÍ PŘEDSTAVOU GLOBALIZACE, VELKÉHO RESETU A NOVÉHO SVĚTOVÉHO POŘÁDKU PODLE KLAUSE SCHWABA

- CZ24 News | 9. února 2021

Vladimír Pavlenko tlumočí názory vůdce největší světové velmoci, která vyjadřuje zásadní nesouhlas se západní představou globalizace a Nového světového pořádku podle Klausa Schwaba

Prezident Čínské lidové republiky (ČLR) Si Ťin-pching vystoupil nesmírně zajímavě na Světovém ekonomickém fóru (WEF). Obvykle se koná v této roční době v Davosu, ale letos z důvodu epidemie bylo přepnuto do online režimu. Čínský vůdce proto promluvil ze své rezidence v Pekingu a jeho projev upoutal z řady důvodů zvláštní pozornost.

Mimo jiné proto, že Čína v loňském roce jako první čelila problému s koronavirem a jako první ho úspěšně zvládla a zabránila rozšíření „druhé vlny“, která zasáhla ostatní země, zejména pak EU a USA. A také proto, že ČLR se ukázala jako jediná z velkých světových ekonomik, která se tváří v tvář virové depresi nesložila a zachovala si ekonomický růst, byť za poslední desetiletí dosáhl nejmenší úrovně 2,3% HDP. Ostatní ekonomiky však bez výjimky vykázaly citelný pokles.

Svoji úlohu jistě sehrála také nedávná změna vlády v USA, což v souvislosti s obchodní a celní válkou rozpoutanou proti Číně Donaldem Trumpem vytváří předpoklady pro hledání nových řešení a

východisek ze slepé uličky, do níž se vztahy obou velmocí dostaly. A konečně zvláštní pozornost se upírala na Čínu také v souvislosti s humbukem, který letos vyvolalo samotné davoské fórum okolo knihy jeho zakladatele a prezidenta Klause Schwaba o Velkém resetu. Kniha vyšla loni v létě a pojednává - o vytvoření globální „zelené“ a digitální diktatury v duchu konceptu „udržitelného rozvoje“.

Nesplněné očekávání

Davos 2021 jeho organizátoři oficiálně označili za „setkání“ uspořádané za účelem projednání „davoských aktuálních témat“. Nemohli se tudíž obejít bez projevu Si Ťin-pchinga a netrpělivě na něj čekali. V době krize jsou západní lídři nuceni uznat Čínu za hnací sílu růstu a naději pro globální ekonomiku a přiznat silnou závislost všech ostatních hráčů na ní. Kromě toho řada mocenských kruhů na Západě navzdory rostoucí konkurenci mezi Čínou a USA počítala s podporou Pekingu pro obecný koncept globalizace západního stříhu, protože se Čína snaží globálně prosazovat své špičkové technologie (například 5G sítě) a „zelená“ témata.

Řekněme rovnou, že čínský vůdce naděje Západu nenaplnil, ba co víc, zaměřil se na princip rovnoprávnosti v mezinárodních vztazích, čímž odmítl jakýkoli diktát globalistů zbytku světa. Kromě toho se témat digitalizace a ekologie dotkl pouze okrajově. A to dalo možnost milovníkům volných interpretací čínské politiky, včetně zastánců globalizace, vyčíst „mezi řádky“, že Podnebesí má úplně jinou představu perspektiv a především náplně globalizace, než „Schwabův“ Západ.

Vzhledem k tomu, že Davos je přesně ten formát, kde jsou tyto otázky vždy kladeny do popředí, je oprávněné z projevu Si Ťin-pchinga vyvodit zcela konkrétní závěry o tom, co zásadně odlišuje vizi Pekingu o „sjednoceném světě“ od Washingtonu, Londýna nebo Bruselu: Podstata globalizace na americký způsob je velmi dobře vyjádřena hlavní myšlenkou obsaženou ve druhé zprávě Římského klubu pod názvem „Lidstvo na rozcestí“ (1974):

v ní se hovoří o rozdělení světa na zóny, tj. o upevnění stávající ekonomické specializace v rámci modelu deseti regionů - což by legitimizovalo západní ekonomické a technologické vedení. Devět regionů se odlišuje specializací a desátý - Západ - spojuje všechny jejich výtobytky a sám si osobuje právo coby bezpodmínečný světový lídr tuto specializaci regulovat, korigovat a „optimalizovat“. Leč Si Ťin-pching „římský“ model“ vyvracel každou přednesenou tezí.

Za národní svébytnost

Čínský vůdce nejprve spojil historické a kulturní rozdíly a originalitu sociálních systémů v různých zemích s výsledky jejich přirozeného historického vývoje, a také s podporou vlastních národů, nikoli globálních elit:

„Bez rozmanitosti není žádná lidská civilizace a tato rozmanitost bude existovat tak dlouho, jak si dokážeme představit. Různé historické zkušenosti, kultury a sociální systémy jsou tak staré jako samotná lidská společenství a jsou nedílným rysem lidské civilizace ... Tak jako na světě neexistují dva stejné listy stromu, neexistují ani absolutně identické dějiny, kultury a sociální systémy. Nejlepším vodítkem jsou ukazatele toho, nakolik historie, kultura a sociální struktura země odpovídá její konkrétní situaci, zda se těší podpoře lidí, zda slouží k zajištění politické stability, sociálního pokroku a zlepšování životní úrovně občanů, zda přispívá k pokroku lidstva.“

Převedeno z politického jazyka do lidštiny čínský vůdce stvrdil bezpodmínečnou rovnoprávnost všech zemí a národů v jejich svébytnosti. Zcela odmítl jakékoli nároky na „výjimečnost“, bez ohledu na to, od koho pocházejí a za co se schovávají. Si Ťin-Pching při vědomí toho, že motivací takových nároků

jsou korporátní zájmy mocných skupin kontrolovaných svými majoritními akcionáři, a že Davos je středobodem těchto zájmů, odmítl davoským "akcionářům" přiznat jejich dominanci a předhodil jim tak výzvu v jejich vlastním doupěti. Odmítnutí navíc doprovodil velmi zřetelnou narážkou na neefektivitu Západu a absenci řízeného kapitalismu v jeho oligarchické podobě, která podle něj nemá právo na monopol ani podporu svých vlastních národů, což názorně demonstrovují i nedávné dramatické události v USA.

Čínský vůdce – dobře si vědom nevole, jakou to způsobí – se nezastavil ani před tím, aby z pozice morální převahy přidal ještě racionální argumenty poněkud srozumitelnější adresátům jeho poselství a přesvědčil je tak o marnosti přičít se novým trendům, což by je mohlo přivést k větší ochotě se domluvit:

„Žádná země nemůže vyřešit globální problém sama, vyžaduje to globální jednání, globální reakce a globální spolupráci. Mezinárodní společenství se musí soustředit na dlouhodobou perspektivu a plnit své závazky v poskytování nezbytné podpory rozvojovým zemím a ochraně jejich legitimních rozvojových zájmů. Musejí být zajištěna rovná práva, rovné příležitosti a rovné podmínky, aby všechny země mohly těžit z možností a výsledků rozvoje. Musíme usilovat o spravedlivou konkurenci, soutěžit mezi sebou o vítězství na závodní poli a nezabýjet se navzájem v zápasnické aréně,“ uzavřel prezident Si s nevysloveným poukazem na to, že pokud někdo bude opravdu chtít válčit, skončí špatně. A nepřímou samozřejmě také na výhody socialismu, jež se nevyhnutelně projeví ještě ostřeji v okanziku, jakmile začnou platit stejná pravidla, což Západ připraví o možnost „hrát na jednu bránu“ za pomoci uplatňování dvojích standardů.

Trefa do černého

Si Ťin-Pching na první pohled „klepe na otevřené dveře“: to vše je již dlouho zaznamenáno v mezinárodních dokumentech a představuje jádro onoho posvátného „udržitelného rozvoje“. Ve skutečnosti však čínský vůdce tím, že parafrázuje leninistický aforismus „formálně je všechno v pořádku“, v podstatě veřejně vyjevuje „majitelům klíčů a určovatelům pravidel hry“, že doby Nicola Machiavelliho (skrývat nepravosti za „vyhlašované dobrodiní“) neodvolatelně minuly. Toto „dobrodiní“ bude napříště nutné podložit nejen slovy, ale i činy. A když to nepůjde po dobrém, bude to muset jít po zlém.

„Vyhlašujete?“ jako by se ptal zmíněných „majitelů klíčů“, „Tak podle toho také jedněte.“ Proto čínský vůdce nezmínil „zelené“ téma, jímž obvykle své projevy začíná a končí. To bylo bezprecedentní. S vědomím toho, že se to naslouchajícím mírně řečeno líbit nebude, Si Ťin-pching všechny ubezpečil, že „vytváření úzkých kruhů nebo rozdmýchávání nové studené války dotlačí svět k rozkolu a ke konfrontaci.“ Zároveň „majitele klíčů“ varoval před „praktikami bojkotů, vyhrožování a zastrasování, svévolného přetrhávání vazeb, blokování dodávek a uvalování sankcí, umělé izolace a odcizování“.

A aby jeho myšlenky byly srozumitelné nejen pro „majitele klíčů“, ale také pro utlačované – zvláště rozvojové země, jimž dal signál čínské podpory – bez obalu dodal: „Mezinárodní řízení musí být založeno na pravidlech a konsensu... nikoli na rozkazech jedné nebo několika zemí“. Tím dal jasně najevo, že praxe jednostranného diktátu je produktem nejen vládní politiky USA, ale také konsensu západních mocností, čímž apeloval na „konceptuální“ vládu oligarchátu stojícího za oslovenými elitami.

„Svět prochází za celé století nevídanými změnami a nyní je čas na průlomový vývoj a transformaci,“ zamířil Si na „solar“ globalistickým elitám, které o žádné průlomy a transformace nemají zájem. Přestože likvidují své monopolní postavení v globálním systému a vše v něm obracejí vzhůru nohama ve prospěch úplně jiných – mnohem širších zájmů než pouze

oligarchických. „Vědecký a technologický pokrok musí být přínosem pro celé lidstvo. Nesmí být zneužíván k zadržování a omezování rozvoje jiných zemí.“

V této tezi Pekingu je obsaženo nejen prohlášení o protiprávnosti spekulací na téma autorských práv, které Západ podrobil agrasivní komercializaci, ale zahrnuje také narážku na gigantické možnosti, které se před národy otevrou, pokud budou zpod podušky Západu vytaženy všechny inovativní vymoženosti schopné řešit celou řadu stagnujících problémů, především energetických.

Blýskání na lepší časy

Pokud se vrátíme k tomu, že si Si Ťin-pching nezmínil „zelené“ téma, je třeba zdůraznit, že tím také sděluje těm, kteří ho poslouchají a chápou, skutečnou podstatu řečeného: že totiž současná „alternativní energie“ je drahá, neúčinná a ekologicky špinavá při výrobě a likvidaci – a tedy v žádném případě neřeší problém. Pouze ho zakrývá. A opět nikoliv v zájmu lidstva, ale v zájmu elit, jimž skýtá pohádkové zisky. (Připomínám, že roční výnos pouze evropského z daní dotovaného „ekologického“ průmyslu se blíží jednomu bilionu dolarů).

„Není pochyb o tom, že lidstvo překoná virus a vyjde z této katastrofy posíleno. Pandemie sice ještě zdaleka nekončí ... ale přesto jsme pevně přesvědčeni, že zima nemůže zastavit příchod jara, ani temnota noci nemůže skrýt světlo úsvitu,“ říká Si Ťin-pching. Vzhledem k obraznosti a symbolice tak vlastní čínské kultuře, včetně politické, přísloví přísloví, které má ve folklóru jeho země univerzální optimistickou platnost: *„I po té nejtemnější noci vždy přijde svítání.“*

A ještě jedno z toho všeho vyplývá. Zástupci globální elity a jí podkuřující žurnalistická a odborná veřejnost samozřejmě mohou od Davosu dál omílat zničující myšlenku Schwabova „Velkého resetu“. Je však naprosto jasné, že praktická realizace „zeleno-digitální“ diktatury silami samotného Západu – a tím spíše bez Číny a Ruska – již není možná.

Vystoupení Si Ťin-pchinga přesvědčivě dokazuje, že „Velký reset“, minimálně dnes a za současné situace, nemá šanci uspět. A jeho zveřejnění by proto mělo být považováno za extrémní stupeň podrážděnosti a zmatenosti elit, které ztrácejí půdu pod nohama a pod nosem se jim hroutí plány na vybudování nového otrokářského světového řádu, jehož představu si živily a pěstovaly po celá desetiletí, možná staletí.

Autor: Vladimír Pavlenko

Překlad: protiproud.cz

Zdroj: <https://regnum.ru>